

men den viser i alt Fald, at Alkohol indvirker meget forskelligt paa Folk. Det er virkelig noget farligt, at en Læge skal give en Erklæring om, at en Mand er forfalden til Alkoholisme, og at vedkommende Mand skal kunne indespærres i Kraft at en saadan Erklæring. Det kan hænde, at en Læge ikke hos den Mand, som i Kraft af Alkoholforgiftning begaar forskellige Forbrydelser, kan opdage mærkbare Tegn paa, at han virkelig lider af Alkoholisme. Mig forekommer det heller ikke ganske betryggende, at en saadan Mand efter Attest af en rent tilfældig Læge kan indespærres og berøves sin Frihed; det er i alt Fald noget, vi ikke kende fra andre Forhold.

Endelig skelnes der i Forslaget mellem mange forskellige Grader af Alkoholisme, og det bestemmes, at der skal gribes forskelligt ind efter de forskellige Grader af Alkoholisme. Lovforslaget hedder: „Forslag til Lov om Drankere m. m.“. Det finder jeg for det første er en daarlig Titel — det er allerede paatalt af forskellige andre Medlemmer —, fordi Forslaget jo ikke omhandler Drankere i Almindelighed. Der er overordentlig mange Drankere, som slet ikke falde ind under dette Forslag, og derfor kan man ikke kalde det et Forslag om Drankere. Dernæst tales der i Loven om de forskellige Grader af Alkoholisme. Jeg synes, det vil være ganske overordentlig vanskeligt at skelne mellem disse forskellige Grader. Jeg ved ikke, om andre kunne, jeg har i alt Fald ikke godt kunnet det. Her tales om berusede Personer, om kendelig berusede Personer, om Personer, som ere forfaldne til Drukkenskab, om Drankere, om drikkfældige, om Personer, som ere hengivne til Misbrug af stærke Drikke. Overfor alle disse forskellige Grader skal der træffes forskellige Bestemmelser. Jeg tror, det vil være meget vanskeligt at skelne imellem, om en Person er beruset eller kendelig beruset, om han er forfalden til Drukkenskab, er Dranker eller drikkfældig o. s. v.

Ligeledes tales der i Loven om, at der skal gives en Mand et Drankertilhold; det, synes jeg, er meget mærkeligt. Jeg kunde forstaa, hvis der blev givet ham et Ædruelighedstilhold, det vilde være rimeligt, thi man giver jo ikke Manden et Tilhold om at drikke. Man kan ganske vist sige, at det er et Tilhold til en Dranker, man giver, men det vilde dog vistnok være bedre Sprogbrug, hvis man sagde Ædruelighedstilhold.

De fleste af de Indvendinger, jeg her

har fremsat, ere i det hele og store mindre væsentlige; mere væsentlig forekommer det mig dog, at man her ifølge Forslaget opretter private Anstalter, hvor den private Bestyrelse selv kan skønne over, hvor længe en Mand, der er Alkoholist, skal indespærres og berøves sin Frihed. Det kan første Gang ske i 18 Maaneder og anden Gang i indtil 3 Aar. Nu kan jeg ikke tænke mig andet, end at de private Folk, der oprette saadanne Anstalter, som Regel ville have nogen Interesse i at beholde deres Patienter saa længe som muligt. Saadanne Anstalter skulle dog give et vist Overskud. Jeg synes, det er et meget farligt Princip, at man har private Anstalter, hvor Folk kunne indespærres og berøves deres Frihed mod deres Villie. Naar man skal gaa til denne Foranstaltning, som maaske kan være rigtig, at indspærre Alkoholister, som ere samfundsskadelige, skadelige baade for sig selv og andre, burde det i alt Fald kun være paa Statsanstalter og ikke paa Anstalter, hvor de, der drive Anstalterne, ere personligt interesserede i at beholde disse Mennesker saa længe som muligt.

Med Hensyn til disse Anstalter kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem for Færøerne (Effersøe) deri, at de Beregninger, der ere opstillede om, hvad saadanne Anstalter ville koste, sikkert ere meget, meget for høje. Jeg forstaaer ikke, at man tænker sig, at en Anstalt for Drankere skal koste omtrent 5.000 Kr. pr. Seng. Naar man ser hen til, som det ærede Medlem nævnte, hvad det f. Eks. har kostet at bygge Tuberkulosehospitalerne, har det jo været meget betydeligt billigere. Saadanne Drankeranstalter kræve jo ikke nær de hygiejniske Foranstaltninger som Hospitaler og Sanatorier. Jeg er ogsaa ganske enig med det ærede Medlem i, at det ikke vil koste 1½ Kr. daglig at have en saadan Patient, thi hvis man skal have Held med sig ved Driften af saadanne Anstalter, maa det i høj Grad være Meningen paa den Slags Anstalter at vænne disse Folk til nyttigt og godt Arbejde, og saadanne Alkoholister ville jo i Virkeligheden kunne bestille en hel Del, hvis Anstalterne blive godt indrettede og ledede. Jeg tror derfor, at disse Anstalter kunne oprettes for en langt, langt mindre Sum.

I det hele og store vil jeg for mit Vedkommende gerne være med til at fremme en hel Del af de Foranstaltninger, der tænkes truffe ifølge dette Lovforslag, men jeg tror unægtelig, at Lov-